

[Transcript] Genstart / Den ligegyldige taleskriver

Jeg tror faktisk, at det har været lidt dyrt for mig, som forfatter.

Jeg tror, at der er mange, der efterfølgende har set mig lidt som en magtens lakkaj, eller muligvis en socialmokrat, som er bære.

Det er det værste.

Jeg har også blevet konverteret med, at folk troede, at Maja Dan Jørgensen ville drække øl sammen og planlade i Danmarks klivenpolisik.

Og sådan noget helt urealistisk.

Altså, jeg har indtæd at gøre med det overhovedet.

Som det kom frem i går, så har klima, energi og forsøgningsminister Dan Jørgensen skaffet sig en taleskriver, som virkelig kan noget med ord.

Medieinteressen er stor, da forfatteren Kasper Kålling Nielsen i 2019 pludselig bliver ansat som embedsmand.

Han skal være taleskriver for den helt nye klimaminister, Dan Jørgensen.

Med jobbet lægger Kasper Kålling kunstnøjn til side og træder i stedet ind på systemets prælisier.

Altså, jeg har prøvet mig om at kunne lave en...

...finde på en bedre befolkering for den grønne omsætning inden grønne omsætning.

Han er håbefuld og glæder sig til at skrive taler,

der kan fremkalle forestilling om, hvordan en bæredygtig fremtid måske kan se ud.

Sådan går det dog ikke helt.

Genstart handler i dag om et job, der skulle gøre godt, men ender næsten meningsløst.

Jeg hedder Anna Ingrish.

Vil du ikke Kasper egentlig, før vi rigtig går i gang, præsentere dig selv?

Jo, jeg hedder Kasper Kålling Nielsen. Jeg er 49 år.

Jeg bor i mellem Nørre Søkkerhed og Nandsanskerede,

inden I ændrer byen med min kæreste, som jeg har været kæreste med i 30 år, vores to børn, som er store, 21 og 18.

Jeg forfatter, jeg har været forfatter siden 2010.

Og hans fantasifulde, og til tid af dystobiske univers, trækker tråde tilbage til hans baggrund som filosof.

Kasper Kålling Nielsen spørger, kan vel best beskrive, som en slags sejfejagtige fabler, der på sin vis forstører tidens kriser ind i sære og absurde fremtidsvisioner?

I Romanden, den danske borgerkrig 2018-24,

skælder forfatteren Kasper Kålling Nielsen, et Danmark, der i kølvandet på den økonomiske krise, bliver ramt af borgerkrig.

Kasper Kålling, det er her med at fremadne fremtiden, som du jo også gør rigtig meget i dit forfatterskab.

Politiker bliver hænderrettet, og bankfolk er jadevilt.

Hvordan er det for dig, når du tænker på klimafandringerne?

Altså hvad er det for nogen bilder, du ser for dig,

når du tænker på klimafandringerne?

Altså det mest visuelle i hele debatten omkring klimafandringerne, det er jo det her med, at anarktisk smelter.

Det smelter fortæller mig, og det gør enormt andet for os alle.

Tørke, flykningstrømme, sådan nogle ting.

Og så er den anden del af det, det handler om din grøn omstilling, tror jeg.

Det handler om vindmøller og ny teknologi,

og hvordan vores liv kommer til at forandre sig,

altså hvordan vores landskab kommer til at forandre sig.

Det er nok de to ting, jeg tænker på.

I foråret 2019 har klimafandringerne for første gang snedet sig helt op i toppen af vælgerne stavsorden.

Der er Folketingsvalg, og da Socialdemokraterne vinder magten,

takker Mette Frederiksen ungdom for at have gjort valget til et klimavald.

Kære unge, I gør det her valg til det første klimavald i Danmarks historie.

Og med regeringsmarkden følger et historisk klimamål.

Vi har forblikket os til 80 procent i 2030.

Det gør os til de allermest ambitiøse lande i verden.

Opstår der et håb om rejel klimafandring i forbindelse med det valg der i 19. hos dig.

Ja, det gør der, fordi der var ligesom lagt i ordnet til, at nu skulle der ske noget.

Og 80 procentsmålet er et rigtig ambitiøst mål.

Det var, tror jeg, det mest ambitiøst mål i verden.

Jeg tænkte også, at udgangspunktet er det, at det ville betyde, at der virkelig skulle ske noget frem til 2030.

At der virkelig skulle ske nogle store forandringer, altså inden for alle sektorer, som ville forandre vores verden på alt muligt måder, men også fysisk, og på en måde, som skulle beskrives jo.

Det var min tanke. Det var det, jeg tænkte, det jeg skulle være med til.

Jeg gik ind i politik på grund af det grønne.

Da regeringen er blevet danet og ministerposterne fordelt, er det Dan Jørgensen, der bliver ny klimaminister.

Det var Svin Argen der som to måned vingerne.

Der er det en ret overvældende dag.

Og han skal bruge en ny taleskriver.

Du mærker det her klimamomentum, Kasper.

Du begynder virkelig at tro på, der sker noget, fordi alle jul rykker.

Og så søger du jo faktisk jobbet som Dan Jørgensens taleskriver, og kommer også til samtale.

Jeg vil gerne gøre noget og sætte mit forfattelskab på hold i en periode, og så bidrar man noget.

Hvordan var den der samtale? Altså var det en positiv oplevelse?

Jeg synes, det var.

Jeg tror, de var interesseret i at finde ud af, om jeg havde lyst til at have jobbet, om jeg kunne underkaste det system.

[Transcript] Genstart / Den ligegyldige taleskriver

Jeg er meget bevidst om, at jeg ikke skulle være kunstnertyp, der skulle komme ind på arbejde kling halv elbe.

Hvad tror du fortomne er i ministerium om kunstnertyper?

Det tror jeg er, at det er sådan nogen, der kommer at dange deren ind kling halv elbe, og lige pludselig ikke gider at skrive noget, hvis de ikke føler for det, og sådan nogle ting, og ikke arbejder særligt hårdt.

Og som jeg kunne forstå, så gik min opgave ud på, at beskrive fremtidens Danmark, som det skulle se ud under, og efter den grønne omstilling.

Og det var jo en kæmpestor, ambitiøs opgave, men det er jo så også det rigtige sted at være, kan man sige, når man sidder der sådan maktfuldt ministerium lige pludselig.

Og så kan man i gang med at skabe grønt håb, som tale skriver for klimaminister Danielsen.

Hvordan det skal ske, spørger man om sidst i programmet.

Velkommen til Deadline.

Kasper får jobbet, og hans nye job bliver en ret stor nyhedshistorie.

Du har jo også en baggrund på kommunikken Business School.

Du har også underviset, at du ikke kun forfatter dem, det er jo mest det, du kendt for, som en skønlitterer forfatter.

Kan du sætte nogle flere ord på, hvad du tror, du kan komme med, som kan bidrage med noget til den samtale, der skal i gang?

Kommer det egentlig bag på dig den sådan ret massive interesse?

Ja, det kommer helt med meget bag på mig.

Jeg forstod faktisk ikke, hvorfor der var så stor nyhed.

Jeg forstår faktisk heller ikke nu.

Jeg var egentlig ikke særlig interesseret, at jeg lavede presse omkring det, men ministeret ville gerne have lavet det, så så gjorde den...

Kan du huske, hvad med ganske skrev, adviserne, lederne eller kolleger sagde til dig?

Det var meget forskelligt. Der var mange, der reagerede på dig endnu en grund.

Brun Lykkeberg skrev noget om meget søde ting, information og sådan noget, men jeg snakker på et tidspunkt med mine venner, som er store forfatter, som jeg kender ret godt.

Jeg brokket mig til ham over, at der var nogen, der havde kritiseret det, og det synes jeg bare, at det var latterligt for det her på forfanden.

Det var da en meget god ting at prøve at forsøge at bidrage til det her.

Men han havde så også den holdning, kunne jeg forstå, og det var et eller andet med, at jeg så mistede min udsigelsesposition, som forfatter, eller...

Jeg tror, det er meget dybt i hele det her kunstmiljøet, at en del af det, man skal være sådan nogle, der kritiserer magten og autoriteter, og det er den rolle kunstner, der har spillet mange steder op gennem historien, og det er meget væsentligt, så det er meget problematisk, at kunstner i langt forfatter, ligesom begynder at arbejde for magten, fordi så bliver man jo propagandist.

Der er et eller andet illevarslen over den kombination af kunst og magts.
Altså, der er noget problematisk i det, det virker farligt på en eller anden måde.
Den fri kunstner gik med magten og systemet?

Ja, præcis.

Altså, så bliver man ind for lørd, det ved en, der løber nu for magten,
i stedet for at være kritisk over for magten, hvad ærlig.

Tror du, at folk synes, du var en cellout?

Ja, altså fordi jeg var et navn, og fordi der var så meget presset,
så blev jeg på en eller anden måde synonymet med regeringsklimapolitik.

Jeg mødte også en fyr på Nørrebro, som jeg var på vej i netto for at købe ind,
og så kom der sådan en fyr op til mig helt ude af stiv, sender mig klonken med fire.

Og så går han helt tæt på mig, og så siger han, det er der 30%-målet, det er jeg sko' der ikke nu.

Det er slet ikke 30%-målet, det er et halvfjert procent-målet,
men på dissofonen har han ligesom omringet mig med sine ordene.

Det står sig tæt på mig, og det er bare sådan, fanden snakker du om.

Og for ham var du det samme som Danielsen?

Ja, ja, jeg var i regeringen, en representant fra regeringen, gået fra regeringen.

Men Kasper tror sig kritikken, og den 1. oktober 2019.

Jeg har taget pænt og har været.

Har han sin allerførste arbejdsdag i klimaministeret?

Jeg glæder mig til at komme i gang, og jeg har fået nogle bøger af Danielsen, som jeg skal læse.

Og for sådan en kæmpe hullbindsmappe, jeg skal læse om alt muligt sådan noget statistik og data og ting og sær.

Og så skal jeg rundt og snakke i ministeriet med de forskellige kontorer,
og rundt og snakke med de forskellige afdelingsledere.

Alle er venlige, og velkomsten er varm.

Men Kasper fornemmer også, at de lige skal se ham ind.

Har han monteret kunstnerpersoneren med ind i ministeriet?

Eller er han faktisk klar til det slidesom embedsmændsarbejde?

Jeg tror, at starten mandag og tirsdag aften, bliver ringet op, at det på de mangelsæben, som er i Paris, som sted fortræder for ministeren,

og han har brug for to taler til et arrangement i morgen på engelsk.

Og det skriver han til mig.

Og så skriver jeg de to taler til ham, som også sender ham sig næste dag til ham og sådan noget.

Og jeg tror ikke, det var hver en spidsstaler. Jeg tror ikke, at han var specielt glad for dem.

Men jeg mener om, jeg opfattede det som, at han sagde til mig, du ved velkommen til.

Nu skal du ligesom arbejde, nu skal du høre efter, hvad jeg siger. Nu skal du ligesom underkaste det her system.

Altså det var en test?

Jamen det var ikke noget problem for mig, men jeg var meget bevidst om, at nu var det nu, jeg bare skulle være høflig og venlig, og du ved leverer.

Man skal ikke boksere over sådan noget. Det er sådan noget, man skal bare gøre det.

Og det var jo også en anden ting i ministeriet, at folk er på arbejde hele tiden.

Altså man tager telefon langs halv 11.00 om aftenen, og i weekenderne også, og det er ligesom

sådan, det er ministeriet.

Det er måske også en måde at vise det på til mig.

En ting er arbejdspresset og de taler, der skal skrives.

Men den største udfordring for Kasper viser sig, at være et system ved navn F2.

Det er Statens journalistingssystem, og det er et system, som alle impedsfolk kender.

Man har det system i staten, fordi alt skal gennem til hele tiden, fordi der kommer aftenseksager.

Og når der kommer aftenseksager, så skal alt for ens computer være gemt i F2.

For der kan man ligesom afvære det hele til jord.

Det er sådan en superkompliceret foresid.

Linde sådan en doskærm fra 53 eller sådan noget, så man skal kunne programmere en lille smule for at betjene systemet.

Og der er sådan nogle journalisteringsnummer. Man skal lære, man skal oprette sager hele tiden.

Alt ting er en sag, der skal oprettes, som har set eget nummer.

Og så inden for den sag, så kan man foretage en række handlinger.

Og det er så derinde i det system, mine taler skulle udkendes.

Altså du er helt sådan afhængig af, at der skal komme nogle andre ind og gøre et eller andet for dig på din sag.

For eksempel i mit tilfælde, så skulle de kommentere på mine taler.

Og så hvornår kunne jeg lov det til en haste sag. Du kunne for eksempel lov det til en haste sag i journalistens system.

Og der er nogle, der er mestret det der bedre end andre, ikke?

Og det var bare mega besværligt, synes jeg.

Kan du beskrive, hvordan sådan en typisk tale process i ministeriet foregår?

Altså du ved, Dan Jørgensen skal holde en tale. Hvad gør du så?

Ja, men altså jeg får sådan kalender af ministerssekretærende, som fortæller mig, hvilke taler Dan Jørgensen skal holde.

Men nogen skal holde dem, og jeg prøver sådan at være...

Jeg prøver at skrive talerne på forhånd, som meget er nu kendt, for at være på forskud.

Så jeg har sat alle talerne ind i en eksellerk.

Og dem, jeg har skrevet i grunden, og gule, hvis jeg ikke har skrevet dem, og røde, hvis jeg ikke har skrevet dem.

Og i gang, jeg skriver selv ved tænet, så får jeg først en synopsis fra det relevante fagkontoret.

Så hvis jeg skal holde en tale om lambrugspolitik, så får jeg en synopsis på trafiresider fra lambrugskontoret,

hvor der står, hvad der skal stå i den tale.

Og så skriver jeg så tale, og så skal den så gå i kendelse.

Den skal så gå i kendelse af fagkontoret.

Og så skal den gå i kendelse af kontorchefen, afgangseksamenchefen, debonementchefen, særlige rådgiver og minister.

Der er mange, der har meninger om en tale.

Altså hvis du er jurist, der er ikke nogen, der synes, at de også skal være jurister, eller give god råd til jurister, hvis man ikke er jurist.

Men hvis du arbejder med kommunikation, så er der alt muligt, der har alt muligt gode idéer til metaphorer, man kan bruge,

eller kan du ikke sige, det kunne ikke være sjovt, eller du ved, der er mange, der har idéer.

Okay, altså jeg har oplevet nogle meget fågange, hvor det har været nogle gode idéer, men ellers som regler er den vildt dårlig idéer.

Og hvis der er nogle, der har ligesom har kommentarer til den, så bliver den slået tilbage, fordi det hele handler om, at der ikke må være fejlet af den.

Og det tog bare sindssygt lang tid, og så fordi alle har så trævret dig ind, så min tale, de blev gået i sidste øjeblik hele tiden.

Og det der så var, kan man sige, det frustrerende ved mit job, og det der gjorde det sådan de steder meningsløst,

vil jeg sige, det var, at sådan er, at du ved, har skrevet de der taler, det har været nødt at starte med forgrundsordet,

fået synopsis fra dem, skrevet tale, fået en godkendt indeligt efter, du ved, fem dage, du ved, fulltidsarbejde nærmest,

så brugte han sig ikke talerne, altså Dan Jørgensen.

Hvorfor brugte han den til?

Ja, men fordi jeg er flere grunden, tror jeg, for det første fordi jeg ikke ser på, at de var specielt godkendt tale, at han skrev egentlig.

Det er altså et meget fedt koncept, de har lavet her med i Sikria, alle får to klapselver.

Jeg ved ikke, jeg forstod aldrig helt, hvad fanden det egentlig var.

Hvad var det, at du ikke ramte, hvis du skal prøve at grænse din tid?

I efterfølgende har jeg tænkt, at inden jeg forsvarer på det spørgsmål, så er det en anden oplagt grund til, at han ikke brugte dem,

det var fordi, at han er også meget ind i sit stof, han er en minister, der ved meget om sit område, og så han behøver i i mange tilfælde ikke en tale overhovedet, i hvilken en behøver en joke måske, eller en indgangsvinkel, eller en sjov betragtning, at du ved et eller andet, ikke?

Er der ikke en hel del lihedstræk mellem dansk fjernvarme og næseventen?

Bække har en leder, det hedder Herr Mortensen.

Jeg siger ikke, du er en gammel næse, ikke gammel i hvert fald,

og den kunne godt have taget lidt mere krig end den der, synes jeg, mand.

Men det der var, det jeg efterfølgende har tænkt, det er, at de taler, han skulle holde langt i medstertiden,

og så vil de små taler til små specialiserede af bærsfora, for eksempel skrive en tale på tidspunkt til en antispolfæending i Brøndbilledet

og opstiller sig en ladstander, og der står han jo ikke at læse en tale op i kvartert, det ville virke underligt.

Altså det er en, der hedder Marker, en der hedder Brian, altså så står du ikke at læse en eller en tale op,

som om du står i FN, altså så siger du, har Marker, har Brian, og hvordan går det? Var det fedt?

Det, jeg vil sige i aften, de kommer til at få store konsekvenser.

Så det er jo nogen meget anderledes taler, den med det Frederiksen holder?

Det lever i en tid med store forandringer.

Hvor der sidder to millioner mennesker og kigger, og den taler til nationen?

Klar havde vi lagt pandemien bæres før Putin sendt sin troppe ind i Ukraine.

I de tilfælde kan jeg forstå, at man, så har man lyst til at skrive nogle taler og holde nogle taler,

som er et folkeligt præ, som appellerer til en brede befolkning.

Tornhøj inflation, energikrise.

Og det var som om, at det lå, som et eller andet får for krav i systemet,

eller at der er nogen i systemet truet på, at Dan Jørgensen taler også skulle have sådan et folkeligt præ der.

Men jeg forstod aldrig, hvorfor det skulle have det, fordi, for eksempel,

hvis du står og holder en tale for Wind Europe, som er en interesse og kondition for udbredelsen af vindmøller,

det er jo ikke interesseret i Chupidua, Tickster.

Kostakalombo.

Eller, du ved, Pippi Langström i metafor.

Når du nu havde den her meget klare fornemmelse af, at der var et ønske om,

at de taler, du skrev, skulle være en lille smule mere sådan folkelige og metaforiske,

hvorfor skrev du dem ikke bare så på den måde?

Ja, men det forsøgte jeg også.

Jeg synes det mest i tiden, synes jeg, det var pinligt. Jeg kunne ikke få mig selv til det, fordi jeg brugte sådan en Pippi Langström i metafor.

Jeg synes, det var så flot, så jeg tog det helt ud igen, fordi jeg synes, det var så flot.

Fordi det var faktisk en tale til Wind Europe, jeg synes også,

der sidder sådan nogle superprofessionale mennesker, som ved alt om vindmøller.

Jeg synes på en måde, der var også tale ned til dem.

Og så skal du lige sige, det er ikke hvordan Jørgensen, der nuvendingvis var fællesskabet den der Pippi Langström-metafor.

Jeg tror faktisk, jeg tog det ud, og så tror jeg, det var det eneste, jeg brugte.

Hvis jeg følte, det havde virket og været rigtigt, så havde jeg gjort det.

Det ville være ok med mig at skrive noget, som var dårlig smag, rent litterært.

Hvis jeg følte, at det virkede.

Jeg synes, at gode taler, de er lidt kornige tit.

Jeg tager sådan nogle i USA, og det er totalt kornige.

Yes, we can!

Yes, we can, det er noget byggemand bop.

Folk sidder grædderne og Obama siger det, men det er bare byggemand bop.

Det er jo så banalt, så det gør næsten dybt-dybt ind i sjælen og hørte.

Den printer med taler, og hele det her, den her oratoriske sjænger,

det er virkelig en selvstændig discipline, det er selvstændig et sprog.

Og det skal hele tiden, eller tit, i hvert fald, de her store folkelige taler,

selv de bedste af dem, er på kanten af noget partitisk.

Men forskellen her var, at de fleste af dansk taler var til interesseorganisationer eller en ny ledstander i Brøndby.

Det er det, og så kommer det jo til, at vi er ikke fuldstændig sindsygt.

Det er ikke noget dårlig at sige om Dan Jørgensen, jeg synes, han var rigtig sød, fyr og dygtig.

Var du frustreret over, at han ikke brugte din taler, altså var du vred på ham?

Nej, jeg var ikke vred på ham, jeg var frustreret over dem,

jeg var bestemt ikke vred på ham, fordi jeg kunne godt forstå det,

[Transcript] Genstart / Den ligegyldige taleskriver

fordi jeg aldrig rigtig forståede, hvordan jeg skulle skrive dem helt fuldstændig. Jeg skrev 142 taler på 16 måneder, og nogle få af dem var rigtig gode, synes jeg. Altså det, der fungerede for mig, det var, at jeg producerede de her fucking taler, og det var også rigtig godt, jeg havde skrevet 142, det var sådan imponerende tal. Altså jeg havde hele tiden skrevet mange taler, og det er godt, fordi jeg hele ministeret fungerer på den måde, at så ens kontorshjælp skal hele tiden afkompe til at opad, og det lød godt, jeg havde skrevet 76 taler. Altså du ved, så var jeg produktiv i det midtteste, ikke? Fik du havde vidt, at det var nogle halvdårlige taler, eller er det bare en egen klar overvisning? Nej, jeg fik tit at vide, at de var gode, og der var også folk i systemet, der sagde til mig, at du skal ikke blive ked af, derovre han ikke bruger dem, fordi det er bare sådan det er, og det skal du ligesom bare lære at leve med. Blev du ked af det? Ja, jeg blev ked af det, ja, fordi det var super frustrerende. Jeg blev frustreret over, at jeg ikke følte, at jeg lykkedes med det. Så det, jeg ret hurtigt kom til at opdage, det var, at jeg havde siddet inden, jeg tror, i tre måneder, og jeg sad sådan her arbejdet meget, skrev de her taler, fik en godkendt, holde møder med folk, og så brugte han dem ikke, men de skulle ligesom virkelig fuldstændig meningsløst, og brugte så lang tid på at skrive en tale, og hele godkendelsesproceduren, når jeg vidste, at der var 90-årige sæson, så han ikke ville bruge den alligevel. Så jeg følte ret hurtigt, at jeg sad at fodre F2 med taltesubstans, som skulle være dig, er nogle meget formælde grunden, men som ingen betydning havde i den virkelige verden. Så det var et meningsløst job, så jeg ret hurtigt var, at jeg ikke skulle være dig. Tak skal jeg. Efter et år siger Kasper op i ministeriet, og ligesom da han blev ansat, er medienserese også stor, da han stopper. I din tid, indenfor systemet som tale, skal jeg være med, hvad lært du om begrænsningerne i politik, i forhold til at skære i bræsultatet? Altså, jeg ved, jeg skal ikke rigtig, hvad jeg skal svare på. Men denne her gang gider han ikke at tale med nogen om det. Men det var fordi jeg havde fornemmelsen af, at det hele skulle handle om, at jeg skulle sige, eller noget grimt om Dan Jørgensen, eller at du havde afsløret regeringen.

Og det havde jeg bare ikke lyst til.
Dan Jørgensen havde været flink over for mig.
Altså, jeg havde ikke haft så meget kontakt med ham,
men i det omfang, jeg havde kontakt med ham, der havde været flink over for mig.
Og en god chef, og han arbejde vildt hårdt,
og jeg synes, han fik vildt dårlig presse.
Helt sindssygt at se, hvor meget en minister bliver kritiserede.
Og selv den dag i dag, altså, jeg ved godt, hvad der skal til,
for at jeg ligesom kan blive genetableret min legitimitet, som forfatter der.
Jeg skal bare smide alle under bussen,
og tale om, hvor latterlig alle er,
og hvor fed jeg selv er i forhold til klimaspørgsmålet,
eller en eller anden af den stil.
Så kan jeg sikkert blive tilgivet.
Men jeg synes, det har jeg ikke lyst til.
Altså, jeg har ikke blevet behandlet dårligt af nogen derinde,
og jeg har ikke blevet låget noget, som jeg ikke har fået.
Altså, det var bare et svært job,
af nogle tekniske omstændigheder.
Er der nogle ting, du ikke siger,
heller ikke til mig i dag,
om vilkornig jobet,
om måden man arbejder med klimapolitik i regeringen,
fordi du ikke vil smide nogen under bussen,
og hvad elår I ind?
Øhm, ja, men ikke så meget, egentlig.
Altså, det var en skuffelse, at der ikke skete mere for mig.
Jeg har på en eller anden måde,
når I ud havde forventet, at det ville gå lidt hurtigere.
Altså, da du forlod ministeriet,
kiggede du så lidt mindre håbefuldt derfra?
Ja, det er desillusioneret på en eller anden måde,
fordi det bare er, når du sidder og kigger på de der grafer,
som de sidder og har indministeret over hvor meget energi vi forbruger,
så det grønne fylder bare meget lidt.
Altså, vores samlede energiforbrug er ikke særlig grønt,
og hvis du kigger på det på verdensplan, så er det bare ingenting.
Og der sker ikke en skid.
Eller jo, det gør det, der sker rigtig meget,
men det er bare så enormt mange ting, der skal forandres.
Det er miljarder af små mikrobevægelse på hele verden,
som skal forandres, og det er...
Man kan virkelig blive bekymret for, om det kan lade sig gøre.
Fortryder du egentlig, at du tog det jobmen,

[Transcript] Genstart / Den ligegyldige taleskriver

når det er lige vel trods alt har haft de konsekvenser, det har haft?

Nej, det gør jeg ikke.

Jeg er glad for, at jeg fik det, og jeg er glad for, at jeg tog det, og jeg synes, at det er det rigtige at gøre.

Jeg føler, at jeg har lært meget af det, og det er jeg meget glad for.

Jeg er meget ked af at være for uden de erfaringer.

Kunne du nogensinde finde på at forsøge dig som embedsmand igen for at arbejde for de her ting?

Ikke som tingene er lige nu, men det kan være dem i fremtiden.

Man ved aldrig, hvad der sker, men ikke som tingene er nu.

Der er det for frustrerende, der er det for...

Det føles for uproduktivt og for ligegyldigt.

Kasper Kolding, tusind tak for besøget.

Selv tak.